

Det var altsaa heldigt, at vi fik den Ordning gennemført i 1909, at vi havde Skibe og Miner. Jeg skal ikke komme ind paa den store Debat, vi havde om Minespørgsmaalet, da Forsvarslovene af 1922 var til Behandling, men det er i alt Fald givet, at hvis vi paa det Tidspunkt havde været afrustet, havde haft den Ordning, som de Herrer nu vil søge at gennemføre, vilde vi ingen Miner have haft, og da har vi næsten Vished for, at vor Neutralitet vilde være blevet krænket, at Danmark med andre Ord var draget med ind i Krigen. Det maa de Herrer huske. Vi har fra forskellig Side, saaledes fra den tyske Militærledelses Side, Udtalelser, der gaar i Retning af, at hvis Danmark ikke havde udlagt Miner og i det hele ikke havde haft et Forsvar, havde man fra tysk Side været nødt til selv at foretage denne Aktion. Der er den allerstørste Sandsynlighed for, at vor Neutralitet paa det Tidspunkt var blevet krænket, hvis vi havde afrustet. Og jeg tror, at hvis vor Neutralitet var blevet krænket, vilde det have været et meget stort Spørgsmaal, om vi overhovedet havde faaet Sønderjylland tilbage. Tror man, at der hos de Magter, der maatte lide og bløde, hvis unge Mænd i Millionvis var segnet eller blevet Invalider netop for at bekæmpe den tyske Militarisme, vilde have været stor Medlidenhed for et Folk og et Land, der ikke havde gjort det fjerneste for at værne sin neutrale Stilling?

Det ærede Medlem Hr. P. Munch har, som jeg allerede har sagt, udtalt sig om de forskellige Mangler ved Ordningen i 1914, men som Forsvarsminister, som den Mand, der havde Ansvaret i Alvorens Stund, udbyggede han Ordningen af 1909, han gik bort fra Teorien „de Midler, hvorover vi raader“. Det er ellers stadig det, vi hører fremført. Man siger: Vi har ikke nogen anden Pligt end at anvende de Midler, vi raader over, de være smaa eller saa godt som ingenting, det spiller ingen Rolle, det er blot de Midler, vi raader over. Det gik det ærede Medlem bort fra i 1914 og udbyggede Forsvarsordningen af 1909. Store og betydningsfulde Armeringsarbejder blev sat i Gang, alle Skibe blev naturligvis udrustet, og vi ved, at der var Snese, ja, Hundreder af Millioner, der under Verdenskrigen gik med til denne Udbygning af Forsvarsordningen af 1909. Mange Hundrede Miner blev udlagt, ikke alene i Store Bælt, men omkring ved vore Kyster.

Der er en Udtalelse, der fremsættes i Forbindelse med dette, at Ordningen af

1909 var ubrugelig — Socialdemokraternes Ordfører var inde paa det, og Forsvarsministeren har ogsaa været inde paa det i sin Forelæggelsestale —, nemlig at de øverstkommanderende, den kommanderende Admiral og den kommanderende General, ved Krigens Udbrud har erklæret, at Ordningen var af den Beskaffenhed, at vi ikke kunde værne vor Neutralitet, fremmede Skibe kunde lægge sig i Køge Bugt og beskyde Hovedstaden, vi kunde i det hele taget kun i ganske kort Tid sætte os til Modværge overfor Landgang af fremmede Styrker paa vore Kyster. Den højtærede Forsvarsminister er med Hensyn til disse Udtalelser paa det stærkeste og skarpeste blevet tilbagevist af den militære Sagkundskab. Vi maa nemlig forstaa de Udtalelser, som de øverste Officerer fremsatte paa den Tid, paa den Maade, at de jo havde mange forskellige Ting, de maatte kræve gjort, for at vi kunde yde et saa effektivt Forsvar som muligt, vi maatte have Miner udlagt i Køge Bugt, vi maatte sætte Kraft paa, for at vore Undervandsbaade kunde blive parate til Brug. Og vi ved fra den kommanderende General, at han var af den Anskuelse, at den Sikringsstyrke, vi paa det Tidspunkt havde, ikke var tilstrækkelig, naar vi virkelig skulde afværge en Landgang paa vore Kyster. Det maa man dog tage med for at give disse Folk en *fair* Behandling og for rigtig at forstaa, hvad de har ment med deres Udtalelser. De mente altsaa, at der skulde sættes flere forskellige Ting i Værk, for at vi overhovedet kunde baade forsvare Hovedstaden og hindre en Landgang paa vore Kyster, særlig her paa Sjælland.

Hvis man ikke havde den Opfattelse, at der, efterhaanden som vi fik disse Miner lagt ud i Køge Bugt, og fik de forskellige Forhold bragt i Orden, var Betingelser for et Forsvar ikke alene af Hovedstaden, men ogsaa af Terrænet her omkring, hvad Mening var der saa i Tune Stillingen? Hvis det ærede Medlem Hr. P. Munch som Forsvarsminister havde den Opfattelse, at Skibe under hele Krigsperioden kunde ligge i Køge Bugt og beskyde Hovedstaden, uden at vi kunde gøre noget, hvad Mening var der saa i at komme her til Rigsdagen og anmode om denne Tune Stilling, som gik fra Køge Bugt til Roskilde Fjord, og som skulde være et Støttepunkt for Hæren? Nej, saa blev det hele jo komplet meningsløst. Det har netop været Meningen fra de